

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ՎՍՏԱՀԻՆՔ ՈՐՊԷՍՉԻ ԶՎԱԽՆԱՆՔ

Մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս կը սպասէ, որ մի՛շտ բացարձակ վստահութիւն ունենանք իր նկատմամբ: Հաւատացեալները երկու խումբի կը բաժնուին: Ոմանք մի՛շտ Աստուծոյ կը վստահին, իսկ ուրիշներ փորձութիւններու հանդիպելեալ կը սկսին Աստուծոյ վստահիլ եւ յուսալ: Պէտք է Աստուծոյ վստահի՞նք որպէսզի չվախնանք, թէ պէտք է վախնանք, որպէսզի Աստուծոյ վստահինք: Երբ աշակերտները փոթորիկի հանդիպեցան ծովուն վրայ՝ Յիսուս անոնց մօտ չտեսաւ իր ակնկալած վստահութիւնը իր նկատմամբ: Անոնք հրաշքը տեսնելէ ետք միայն վստահեցան իրեն: Ան յանդիմանեց զիրենք իրենց վստահութեան պակասին համար: Փորձութիւններ պէտք չէ պատճառ ըլլան, որ խախտի մեր վստահութիւնը Աստուծոյ հանդէպ:

+++++

ԽԱՂԱՂ ԿԵԱՆՔ ԽՆԴՐԵԼՈՒ ԱՂՕԹՔ

Կեանքի առաջնորդող եւ խաղաղութիւն պարգեւող մեր Աստուածը, Քրիստոս, դո՛ւն առաջնորդէ՝ մեզ, որպէսզի արդարութեան քու ողորմութեամբդ՝ խաղաղութեամբ հասնինք կեանքի եւ փրկութեան նաւահանգիստը. որովհետեւ դո՛ւն ես մեր օգնականն ու փրկիչը: Բեզի՛ կը վայելեն փառքը, իշխանութիւնն ու պատիւը, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ԵՔԷ ԿԱՍ ԵՐԲ Կ՛ՈՒՉԵՍ...

ԵՔԷ Կ՛ՈՒՉԵՍ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌՔՈՆ ԾԱՆՉՆԱԼ ԱՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ. ԿՍՐՈՄ՝ Սաղմոս 29

Հոչակեցէ՛ք, ո՛վ երկնային էակներ, Տիրոջ փառքն ու գորութիւնը հոչակեցէ՛ք: Հոչակեցէ՛ք Տիրոջ փառաւոր անունը, երկրպագեցէ՛ք անոր՝ իր շքեղ սրբարանին մէջ: Տիրոջ ձայնը ջուրերու վրայ կը թնդայ. մեր փառաւոր Աստուածը ինք կ'որոտայ անոր ձայնը ծովերու վրայ կը տիրէ: Տիրոջ ձայնը ահարկու է եւ մեծափառ: Անոր ձայնէն կը կոտրտին ծառերը, կը կոտրտին միմչեւ իսկ Լիբանանի մայրիները: Անոր ձայնէն Լիբանանի լեռները հորթերու պէս կը ցատկոտեն, Հերմոն լեռը կը ցատկոտէ վայրի ցուլի ձագին պէս: Տիրոջ ձայնէն փայլակ ու շանթ կը ցայտէ: Անոր ձայնէն անապատն իսկ կը դողայ, նոյնիսկ Կադէշի անապատը կը սարսի: Տիրոջ ձայնէն կաղնիները կը սարսին, եւ անտառին տերեւները կը թափին. իսկ անոր տանաքին մէջ ամէն ինչ անոր փառքը կը պատմէ: Տէ՛րն է, որ կ'իշխէ ովկիանոսներուն վրայ, իր գահին բազմած իբրեւ թագաւոր յաւիտենական: Տէրը գորութիւն պիտի տայ իր ժողովորդին, եւ օրհնէ գայն՝ խաղաղութիւն պարգեւելով:

Սիրելի ընթերցող, ճՐԱԳ- թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովորդին, եկեղեցիներու բանկալին մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»-ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ԸՄԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳ-ԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak Ծրագր թերթ

ԱԶԳ-ԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ

ԲՈՒ ԽՕՍԲԵՂ ԽՍ ՂՏԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՍ ԸԱԽԴՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (ՍԿ.119-105)

ԺԳ. ՏԱՐԻ

ԿԻՐԱԿԻ, 27 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 2020

ԹԻԻ 39

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱԸՆԶԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
Առ. 3.18-26: Ես. 65.22-25: Գղ. 6.14-18
ՅԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՄՍՏԹԷՈՍԻ 24.30-36

ՏՕՆ ՎԱՐԱԳ-ԱՅ ՍՐԲՈՅ ԽԱՉԻՆ

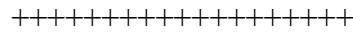
Ապա մարդու Որդիին նշանը պիտի երեւի երկինքի մէջ եւ աշխարհի բոլոր ժողովուրդները պիտի ողբան, երբ տեսնեն մարդու Որդին, որ կու գայ երկինքի ամպերուն վրայ բազմած գորութեամբ եւ մեծ փառքով: Երբ մեծածայն փողը հնչէ, ան իր հրեշտակները պիտի դրկէ, որպէսզի հաւաքեն իր ընտրեալները աշխարհի չորս կողմերէն, երկինքի մէկ ծայրէն մինչեւ միւսը: Թ՛զենին թող ձեզի օրինակ ըլլայ: Երբ տեսնէք, որ անոր ճիւղերը կը կակուղնան եւ տերեւ կ'արձակեն, զիտէք թէ ամառը մօտ է: Նոյնպէս ալ, երբ բոլոր ըսածներս կատարուին, զիտէք թէ մարդու Որդիին գալուստը մօտ է: Վստահ եղէ՛ք, որ այս սերունդը չանցած՝ ասոնք բոլորը պիտի պատահին: Նոյնիսկ եթէ երկինքն ու երկիրը անհետանան, խօսքերս պիտի չանհետանան:

Մակայն ո՛չ որ գիտէ թէ ե՛րբ պիտի գայ այդ օրը կամ ժամը. ո՛չ երկինքի հրեշտակները, ո՛չ իսկ Որդին, բայց՝ միայն Հայրը:

Ո՛չ որ գիտէ թէ ե՛րբ պիտի գայ այդ օրը կամ ժամը. ո՛չ երկինքի հրեշտակները, ո՛չ իսկ Որդին, բայց՝ միայն Հայրը:

Մեզմէ կը պահանջուի սիրելի հաւատացեալ ընթերցող արթուն եւ պատրաստ ըլլալ ինչպէս Յիսուս կ'ըսէ: Արթուն եւ պատրաստ ըլլալ հոգիով, աղօթքի նամբով: Ամէնօրեայ աղօթքը կարեւոր անհրաժեշտութիւն է, հոգեւոր սնունդ է ինչպէս մեր մարմինը նիւթական սնունդի կարիքը ունի, նոյնպէս մեր հոգին հոգեւոր սնունդի՝ հացի կարիքը ունի: Ամէնօրեայ աղօթքն է այդ հոգեւոր հացը, որուն միջոցաւ մեր հաւատքը կը գորանայ եւ այն ատեն մենք արթուն եւ պատրաստ պիտի ըլլանք դիմաւորելու Տէրը:

ԱՌԱԿԱՑ ԳԻՐՔԷՆ
3.18-26

Իմաստութիւնը կեանքով կը վարձատրէ իրեն ապաւինողները եւ ապահովութիւն կու տայ անոնց, որոնք իրեն կը կոթնին՝ որպէս Տիրոջ:

Իր իմաստութեամբ էր, որ Աստուած երկիրին հիմերը դրաւ, գիտութեամբ հաստատեց երկինքները: Իր հանձնարով է, որ երկիրի ընդերքներէն ջուրերը կը ժայթքեն եւ ամպերը անձրեւ կը թափեն: Որդեակ, իմաստութեան մի՛ բաժնուիր բնաւ. խրատներու եւ խորհուրդներու հետեւէ՛, որպէսզի կեանք ունենաս, շնորհքներով զարդարուիս, մարմինդ առողջ մնայ եւ ոսկորներդ հանգստանան, որպէսզի խաղաղ ըլլայ բու կեանքդ եւ ապահով ընթանաս, առանց երբեք գայթեղուցեակը անվախ նստիս եւ գիշերը քաղցր նիւնջով քնանաս:

Ուստի մի՛ վախճար գալիք փորձանքներէն, ո՛չ ալ ամբարիշտներու յարձակումներէն. որովհետեւ ամենուրեք Տէրը հետդ պիտի ըլլայ եւ պիտի պաշտպանէ քեզ որոգայթներէն:

**Շարունակել
Աստուածաշունչէն**

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ՆԱԽԱԿ
ԳԱՐԱՏԱՑԻՆԵՐՈՒՆ
6.14-18

Գալով ինձի, քաւ լիցի, որ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի խաչէն զատ ուրիշ բանով պարծնամ: Այդ խաչին միջոցաւ մեզի աշխարհը մեռած է այլեւս ինձի համար, ինչպէս եւ մեռած են այդ աշխարհին համար: Կարելորդ մարդուս թըլփատուած կամ անթըլփատ ըլլալը չէ, այլ նոր արարած ըլլալը: Թող Աստուծոյ խաղաղութիւնն ու ողորմութիւնը ըլլան բոլոր անոնց հետ, որոնք այս սկզբունքին համաձայն կ'ապրին. բոլոր անոնց՝ որոնք իր ընտրեալ ժողովուրդը կը կազմեն:

Այսուհետեւ, խնդրեմ, ուեւ մէկը աշխարհիկ հոգերով թող զիս չնեղէ, որովհետեւ ես Յիսուսի կը պատկանիմ, ինչպէս մարմնիս վրայ վերջերուն սպինները կը վկայեն:

Եղբայրներ, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհքը ձեր բոլորին հետ ըլլայ: Ամէն:

ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ ԱՍՏՈՒԾԱՇՈՒՆՉԵՆ

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ ՎԱՐԱԳԱՅ ՍՈՒՐԲ ԽԱՉ

Ըստ եկեղեցւոյ աւանդութեան սուրբ Հռիփսիմեանց կոյսերը Դիոկղետիանոս (243-31) կայսեր կողմէ կը հալածուին, կու գան Հայաստան եւ կ'ապաստանին Վարազայ լեռան լանջին: Սուրբ Հռիփսիմէ իր վիզին կը կրէր Քրիստոսի խաչափայտէն մասունք մը որ ստացած էր ժառանգաբար Կլավտիոս կայսեր տիկնոջ՝ Պատրոնիկէ թագուհիին կողմէ:

Հայաստանի մէջ Հռիփսիմեանց Կոյսերը հալածանքի կ'ենթարկուին եւ այդ պատճառով ալ Սուրբ Հռիփսիմէն իր խաչը կը պահէ Վարազայ լեռան մէկ քարայրին մէջ: Հայաստանի մէջ միշտ գիտէին, թէ այդ խաչը պահուած է Վարազայ լեռան վրայ, բայց չէին գիտեր թէ ուր:

653 թուին այդ լեռան վրայ իրենց ճգնութիւնը կ'ընեն Թողիկ ճգնաւորը եւ իր աշակերտ՝ Հովելը, որն ի բուն աղօթելով եւ խնդրելով Աստուծոյ որ ձեւով մը Աստուած իրենց յայտնէ Խաչին վայրը: Հայր Աստուած, միշտ կ'ողգէ զինք հաւատացողներուն խնդրանքները իրականացնել: Օր մը յոյսի տեսիլքով 12 սիւներու մէջտեղէն վեր կ'անջատուի Սուրբ Նշանը՝ խաչը եւ կու գայ դէպի սուրբ խորանը, ուր կ'աղօթէին երկու ճգնաւորները: Նոյն ատեն կը լսուի ձայն մը, որ կ'ըսէ «Քրիստոս հաճեցաւ բնակիլ Սուրբ Խաչին մէջ, ի պահպանութիւն եւ փրկութիւն հայոց աշխարհին»:

Լուսեղէն սիւները 12 օրեր շարունակ կ'երեւին Վարազայ լեռան Գալիլիա կոչուող գագաթին վրայ, այնպէս մը որ ամէն մարդ կրնար տեսնել զանոնք:

Հոգեւորականներ եւ իշխաններ, հայոց Ներսէս Գ. Տայեցի կաթողիկոսի եւ Ռշտունեաց Վարդ Ռշտունի սպարապետի գլխաւորութեամբ կու գան Վարազ սուրբ Խաչին երկրպագելու:

Ներսէս հայրապետը սուրբ Խաչի երեւումը տօն կը հռչակէ, 12 լուսեղէն սիւներու երեւցած տեղը եկեղեցի կը շինէ, եւ ուր որ իջած էր սուրբ Խաչը կը մեծցնէ եւ աւելի փառաւոր կը կառուցէ: Այս առիթով կը գրուի նաեւ «Նշանաւ ամենայաղթ խաչիւղ քով Քրիստոս» շարականը եւ մինչեւ Վարազայ սուրբ խաչի տօնը կը սահմանուի 5 օրեայ շարաթապահք, որ ժողովրդական լեզուով կը կոչուի «Վանեցիներ»:

Վարազայ լեռան գագաթին եւ ստորոտին կը հիմնուին վերին եւ ներքին եկեղեցիները, որոնցմէ աւելի ծանօթ է Ներքին Վարազավանքը, ուր ալ կը պահուէր խաչափայտի մասունքը մինչեւ 1021: Երբ Սենեքերիմ Արծրունի Վասպուրականի թագաւորութիւնը կը յանձնէ Բիւզանդիոնի, կը տեղափոխուի Սերաստիա եւ իր հետ կը տանի նաեւ սուրբ Նշանը սակայն քիչ ետք 1026-ին սուրբ Նշանը կը վերադարձուի Ներքին Վարազավանք: 11-րդ դարուն, Աշոտ Գ. Բագրատունի սուրբ Նշանին համար շինել կու տայ ոսկեայ տուփ մը եւ 1237-ին կը տեղափոխուի նոր Վարազավանք: Ասկէ ետք 1651-ին կը տարուի Խոջար, 1655-ին կը դրուի Վանի սուրբ Տիրամայր եկեղեցւոյ մէջ, որուն պատճառաւ ալ եկեղեցին կը վերանուանուի Սուրբ Նշան անուանով: Մաղաքիա Օրմանեան պատրիարքը (1841-1918) իր «Միսական բառարան»ին մէջ կը վկայէ, որ իր օրով սուրբ խաչը տակաւին կը մնար վանի Սուրբ Նշան եկեղեցւոյ մէջ, սակայն մեծ եղեւնէն ետք անոր գտնուած վայրը անյայտ է:

Սուրբ Խաչին կը վերագրուին բազմաթիւ հրաշքներ, մանաւանդ Եղեսիոյ համաճարակի ժամանակ, երբ Վարազայ Սուրբ Խաչի զօրութեամբ կանգ առած է համաճարակը:

Ազաթանգեղոսի վկայութեամբ, հայոց երկնակամարին վրայ լուսեղէն սուրբ խաչը երեւցած է նաեւ սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչի, ինչպէս նաեւ սուրբ Մեսրոպ Մաշտոցի յուղարկաւորութեան ժամանակ Վաղարշապատէն մինչեւ Օշական, ըստ Մովսէս Խորենացիի վկայութեան: